

program koncertu

ve spolupráci s Městským úřadem
a Státním hradem a zámek
Jindřichův Hradec

ANTONÍN DVOŘÁK (1841—1904)

Česká suita Op. 39

Preludium (Pastorale): Allegro moderato

Polka: Allegretto grazioso

Sousedská (Minuetto): Allegro giusto

Romance: Andante con moto

Finále (Furiant): Presto

Rytířský sál

29. března 2015

Státní hrad a zámek
Jindřichův Hradec

19:00

jarní koncert

ZDENĚK FIBICH (1850—1900)

Vodník – melodram (Karel Jaromír Erben)

KAREL JAROMÍR ERBEN (1811—1870)

Polednice – recitace

přednes|FILIP SYCHRA

dirigent|RADEK ŠALŠA

ANTONÍN DVOŘÁK (1841—1904)

Polednice – symfonická báseň Op.108, B196

ČESKÁ SUITA
ANTONÍN
DVOŘÁK

VODNÍK
ZDENĚK
FIBICH

POLEDNICE
ANTONÍN
DVOŘÁK

www.jhso.cz

Waldviertler
SPARKASSE

Jihočeský kraj

MICHAL KRINSKÝ
Fotograf

cena 90 Kč, děti do 15 let zdarma
Předprodej vstupenek od 16. 3. 2015
Zuzana Kořínková – Bylinky,
Náměstí Míru 84, Jindřichův Hradec

RADEK ŠALŠA dirigent *1985

Studoval dirigování na Konzervatoři Brno a na Konzervatoři Jaroslava Ježka v dirigentské třídě profesora Hynka Farkače. Působil jako asistent dirigenta v brněnském souboru ArsBrunensis Chorus, několikrát se zúčastnil dirigentských kurzů u orchestru Městského divadla Brno a kurzů v Teplické filharmonii. Studoval na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze obor Hudební režie. V současné době působí jako umělecký vedoucí orchestru ČVUT, je dirigentem a uměleckým vedoucím komorního smíšeného pěveckého sboru ROSA a asistent dirigenta Kyjovského komorního orchestru.

FILIP SYCHRA herec *1972

Je synem herečky Mileny Zahrynowské. Absolvoval obor hudebně-dramatický na Pražské konzervatoři roku 1993. Od studií účinkoval v činoherních a hudebních inscenacích na scénách oblastních (Kladno, Mladá Boleslav, Olomouc, Příbram), pražských (Disk, Hudební divadlo Karlín) i v nezávislých divadelních projektech. (např.: Fet, Othello 2). V posledních letech účinkuje především v zájezdových představeních agentury Harlekýn (Okénko, Čistá kořist, Příběh Coco Chanel) a DAP (Mamzelle Nitouche). Svě hudební a taneční dispozice uplatnil v několika muzikálech (např.: Evita, Romeo a Julie) i ryze tanečních projektech (Bardo, Pohádka o Honzovi, Gabriel Lion). Herecké zkušenosti získal před kamerou zatím jen v epizodních úlohách: ve filmech Ivo Trajkova (Kanárská spojka, 1993; Minulost, 1998), tv. inscenacích (Milostivé léto, 1991; Muž v pozadí, 1994; Polojasno, 1999), seriálu Redakce (2004) a zahraničních produkcích (Mission X, 2004; Kinderspiel/Dětská hra, 2005). Věnuje se také netradičním animacím, divadlu pro děti, scénickému čtení a moderování. Od počátku 90. let spolupracuje se sdružením Šanson, věc veřejná. Šansony uplatňuje i v jiných pořadech např. Edit a Frank, či ve vlastních recitálech. Jako člen vokálního seskupení Happy Day Quintet se věnuje vícehlasému zpěvu nejrůznějších žánrů. S melodramem se seznámil již na konzervatoři, v roce 2006 se stal (spolu s klavíristou Mironem Šmidákem) vítězem 4. ročníku Mezinárodní soutěže Zdeňka Fibicha v interpretaci melodramů. Od té doby je členem Společnosti Zdeňka Fibicha a trvale spolupracuje s Mezinárodním festivalem koncertního melodramu, v jehož rámci nastudoval řadu děl; např.: společně s Bořivojem Navrátilem premiéroval rozsáhlý orchestrální melodram Josefa Marka Amsterodam LP 1654 (Žofín 2005), spolu s Petrem Stachem se podílel na náročném nastudování historického melodramu Františka Škroupa Bratrovrah s Jihočeskou komorní filharmonií pod taktovkou Jiřího Petrdlíka (role Ábela - Žofín 2008, scénické provedení Divadlo ABC 2011), v roce 2010 ztvárnil postavu Myrtilla v 1. díle Fibichovy trilogie Hippodamie v koncertní úpravě Věry Šustíkové s Moravskou filharmonií Olomouc pod taktovkou Jiřího Petrdlíka (Olomouc, Praha-Žofín). S tímtož orchestrem vloni nastudoval v režii Věry Šustíkové Fibichův koncertní melodram Vodník, který byl proveden na Slavnostním koncertu k Roku české hudby na pražském Žofíně 7. prosince 2014, kde vystoupil spolu s Terezou Kostkovou a Evou Urbanovou.

DNEŠNÍ PROGRAM 29. 3. 2015

Pod taktovkou *Radka Šalši* orchestr zahraje Dvořákovu *Českou suitu* a *symfonickou báseň Polednice*, dále zazní Fibichův melodram *Vodník*. V průběhu posledních dnů došlo ke změně v obsazení. Nemoci se nevyhýbají nikomu a bohužel se nevyhly ani panu Jiřímu Klemovi. Omluvil se, že je mu to líto, avšak ze zdravotních důvodů nemůže přijet. Došlo tudíž ke změně recitátora, ale pan *Filip Sychra* bude jistě rovnocennou náhradou.

Česká suita poprvé zazněla 16. 5. 1879 v Praze v rámci koncertu Spolku českých žurnalistů za řízení dirigenta A. Čecha. O rok později Českou suitu dirigoval v Praze sám Dvořák, a to na dobročinném koncertu ve prospěch stavby Národního divadla. Skladba se skládá z pěti částí. První, označená jako Preludio (Pastorale), tvoří jakýsi lyrický úvod k následujícím větám. Druhá věta je poetickou stylizací polky, třetí je inspirována dalším lidovým tancem, sousedskou. Čtvrtá věta, označená jako Romanza, je nádherným lyrickým nokturnem. Závěrečný furiant suitu efektně zakončuje nejen svým živým výrazem, ale i mohutnějším nástrojovým obsazením. Česká suita představuje jedno z nejcharakterističtějších děl svého tvůrce.

Karel Jaromír Erben byl historik, právník, archivář, spisovatel, básník, překladatel a sběratel českých lidových písní a pohádek. Nejvíce však proslul sbírkou *Kytice* z pověstí národních (1853, zkráceně jen *Kytice*), která vyšla podruhé roku 1861, a to v rozšířené verzi (s oddílem příležitostných písní) s názvem *Kytice* z básní K. J. Erbena. Sbíрка oslovila mnohé umělce k dalšímu zpracování, mj. připomeňme hru Jiřího Suchého s hudbou Ferdinanda Havlíka, kterou můžeme najít na repertoáru mnoha českých divadel, či skvělý film F. A. Brabce.

Balady Karla Jaromíra Erbena *Antonína Dvořáka* silně oslovily. Během svého pobytu v Americe si dokonce do náčrtníku poznamenal konkrétní hudební motivy, nakonec je ale nevyužil. Neustále se vracejí myšlenky na Erbenovu *Kytici* počátkem roku 1896 vyústily v záměr zhudebnit několik balad formou symfonické básně. Dvořák si ze sbírky vybral balady *Vodník*, *Polednice*, *Zlatý kolovrat* a *Holoubek*. První tři symfonické básně vyšly roku 1896 v nakladatelství Simrock. Z Dvořákovy korespondence je patrné, jak silně autor lpěl na kladném přijetí symfonických básní a jak zároveň zdůrazňoval původ své inspirace. V souvislosti s vydáním děl tiskem napsal Dvořák nakladateli: „Milý pane Simrocku! Prosím, abyste mi zodpověděl toto: Proč je vynechána věta, v níž stojí: ‚Poetický obsah přiložené skladby byl vybrán ze sbírky českých básní Blumenstraus, česky Kytice, od K. J. Erbena atd. V českém textu to je, proč tedy také ne německy a anglicky? Zde u nás zná a ví každý, že básníkem je Erben. Tím spíše se to tedy musí také uvést i v německém textu.“

Zdeněk Fibich byl současníkem Antonína Dvořáka. Hudbu studoval nejen v Praze, ale i v různých evropských městech. Od r. 1871 žil trvale v Praze, kde byl druhým dirigentem a sborním Prozatímního divadla, sborním pravoslavného chrámu a ke konci života dramaturgem Národního divadla. Jeho význam spočívá především v oborech symfonické básně, melodramu a opery. Melodram vznikl v 18. století. Je to scénický nebo koncertní útvar spojující herecký přednes dramatického textu s hudebním doprovodem. Autorem prvních melodramů byl J. J. Rousseau (domníval se, že francouzština není vhodná ke zpěvu) a na jeho koncepci navázal Jiří Antonín Benda. Na konci 19. století se pak o rozvoj tohoto žánru postaral právě Zdeněk Fibich.

za JHSO Ludmila Plachá

DALŠÍ KONCERT JHSO 21. 6. 2015

těšíme se na viděnou